

## Arrest

nr. 253 778 van 30 april 2021  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART  
Roemeniëstraat 26  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 7 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS .

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat L. ZWART verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bergo etnie. U bent geboren op 12 januari 1991 in Labado, Oost-Darfoer. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U werkt op de landbouwwelden van uw ouders en als veeherder.*

*In april 2013 wordt uw dorp Labado aangevallen door de Janjaweed, een militie, en overheidstroepen. U trekt naar Shaq Alneel, waar u in de bossen verblijft samen met twee andere personen. In september 2015 trekt u naar Niyala, waar u intrekt bij uw neef X. U verblijft zo'n 2 weken bij uw neef en krijgt via uw neef een baantje als kruier op de markt te Niyala. U wordt opgepakt door de veiligheidsdiensten. U wordt een week vastgehouden en wordt vrijgelaten zodat u de mensen op de markt kan bespioneren.*

Na uw vrijlating keert u terug naar uw neef en begint opnieuw te werken op de markt. Na een 3-tal dagen wordt u door de politie achternagezeten omdat ze u opnieuw willen arresteren.

Op 10 oktober 2015 verlaat u Niayla. U reist met een veewagen via El Fasher naar de grens met Libië. U reist via Libië, Italië en Frankrijk naar België. U komt op 5 december 2017 aan in België en dient op 1 maart 2018 een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019"** dd. 06/09/19; zie ook **COI Focus 'Soedan. Risico bij terugkeer' van 6 februari 2018**, (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_soedan\\_risico\\_bij\\_terugkeer\\_2.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>)) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir. De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie

in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging tot dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

**U verklaarde te behoren tot de etnie Bergo, een niet Arabische etnie afkomstig uit de regio Darfur.**

Wat betreft personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfur dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie **COI Focus "Soedan: Darfuri in Khartoem dd. 10 april 2018"**) blijkt dat, hoewel niet-Arabische Darfuri nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat louter iemands etnische origine geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 dat ze geen specifieke informatie heeft ontvangen die aantoont dat Darfuri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd.

Uit deze informatie blijkt ook dat het mogelijk is dat Darfuri-studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen. Verder benadrukken de meeste bronnen dat politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging, en niet de etnische afkomst.

Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er dient na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat. Hoewel uw niet-Arabische Darfurese etnie niet betwist wordt door het CGVS, kan er **geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u recent afkomstig zou zijn uit Labado, dan wel Shaq Alneel, Oost-Darfur** en dit om onderstaande redenen.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw verblijfplaatsen in Darfur. Hoewel u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde dat u van uw **geboorte tot 10 oktober 2015 in het dorp Labado verbleef en woonde in de buurt (of wijk) Al Zuhur, straat Muhajeriya** (Verklaring DVZ, vraag 10), blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u **Labado reeds in april 2013 verlaten** heeft toen uw dorp door de Janjaweed en overheidstroepen aangevallen werd (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 09/10/2020 (verder notities CGVS), p. 5). U ging toen **naar Shaq Alneel, waarna u in september 2015 naar Niyala ging om na enkele weken te vertrekken en Soedan te verlaten.**

Later tijdens het onderhoud gevraagd waar in Labado u woonde, verklaart u gewoond te hebben in de buurt (of wijk) Al Marwan, straat Suq (notities CGVS, p. 7). Gevraagd naar andere wijken in Labado, noemt u o.m. de wijk Al Zuhur (Al Zuhur) (notities CGVS, p. 12-13). Gevraagd waar deze wijk gesitueerd is t.o.v. uw eigen wijk Marwan, verklaart u dat deze in het oosten ligt, en dat er tussen El Marwan en Al Zuhur de markt en de wijk Ardib liggen. Gevraagd of u ooit in een andere wijk dan El Marwan gewoond heeft, antwoordt u ontkennend. Opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde altijd in Al Zuhur gewoond te hebben, verklaart u dat u de Marwan-wijk genoemd heeft en dat u zei dat Al Zuhur in het oosten van uw buurt ligt. Gevraagd naar de reden dat Al Zuhur genoteerd werd als de wijk waar u woonde van uw geboorte tot in 2015, verklaart u dat het misschien een fout is van de vertaler, want u zei dat u in El Marwan leefde en dat Al Zuhur in het oosten is. Het is echter niet ernstig om na confrontatie met tegenstrijdige verklaringen, deze te wijten aan de vertaler. Dat u, gevraagd naar de plaats waar u woonde, bij de DVZ er ook maar meteen zou bij gezegd hebben welke wijk in het oosten ligt, is trouwens niet aannemelijk. **Uw tegenstrijdige verklaringen aangaande uw woon- en verblijfplaatsen in Oost-Darfur tasten de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Darfur reeds grondig aan.**

U verklaart dat u **Labado verlaten heeft toen het dorp in april 2013 aangevallen werd door de janjaweed en de overheidstroepen** (notities CGVS, p. 5-6). Gevraagd wie er op het moment van de aanval bij u thuis was, verklaart u dat uw hele familie daar aanwezig was. U verklaart verder dat u alleen wegliep met enkele mensen, terwijl uw familie ergens anders heenging. Gevraagd hoe het komt dat uw familie in een andere richting ging, verklaart u "We probeerden te scheiden om zo te vermijden dat we samen gevat zouden worden." Gevraagd hoe dat besluit genomen werd, verklaart u dat het gewoon zo gebeurde. Later tijdens het onderhoud gevraagd naar de impact van de oorlog in Darfur op uw eigen leven, verklaart u dat er een negatieve impact was, nl. een psychologische impact en dat het alles beïnvloedde (notities CGVS, p. 28). Gevraagd om dat uit te leggen, verklaart u dat jullie niet in vrede konden leven met jullie vee en jullie landbouw. Gevraagd hoe dat kwam, verklaart u "We leefden in angst. **Er was geen veiligheid omdat we verwachtten dat er een aanval kon zijn, op elk moment.**" Gevraagd hoe u zich voorbereidde op een aanval die verwacht werd, verklaart u dat het voor jullie heel belangrijk was om veilig te zijn en om weg te lopen. **Gevraagd of u afspraken gemaakt had met uw ouders voor wanneer een aanval zou plaatshebben, verklaart u "We deden dat niet, maar normaal als dat gebeurt, lopen we gewoon weg. De laatste keer liep ik alleen weg."** Gevraagd of er geen afspraak was dat jullie elkaar ergens zouden ontmoeten, verklaart u dat het niet mogelijk was omdat vliegtuigen bombardeerden en het dorp aangevallen werd. Gevraagd waarom u niet met uw familie had afgesproken om elkaar op een bepaalde plek te ontmoeten na een aanval, verklaart u "Als we zoiets verwachtten, lopen we gewoon weg zoals de eerste keer. De tweede keer was dat moeilijker. Ik liep gewoon weg." Gevraagd waarom het de tweede keer moeilijker was, verklaart u dat het groter was dan wat er in 2004 gebeurd was. Het tast echter de doorleefdheid van uw verklaringen aan dat jullie reeds een aanval op jullie dorp verwachtten, maar dat u (u was in 2013 reeds 22 jaar) en uw familie geen afspraken gemaakt hebben over wat te doen wanneer het dorp aangevallen wordt en jullie elkaar uit het oog verloren, hoewel uw verklaring dat jullie wilden vermijden om samen gevat te worden toch wijst op een zekere planning over wat te doen tijdens een aanval op uw dorp.

Gevraagd naar de oppositiegroepen aanwezig in Darfur, noemt u drie bewegingen bij naam, nl. Justice & Equality Movement, Sudan Liberation Army en Sudan Liberation Army/Mani (Arkub) Manawi (verder SLA-MM) (notities CGVS, p. 26-27). Gevraagd of u ooit in contact kwam met één van deze groepen of hen ooit gezien heeft, antwoordt u ontkennend. **Gevraagd of één van de door u genoemde bewegingen ooit in uw dorp was, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of u het dorp in 2013 verliet omdat de overheid het dorp aanviel, antwoordt u bevestigend. Gevraagd naar de aanval op uw dorp vóór deze van april 2013, verklaart u dat het in 2009 was. Gevraagd of er tussen 2009 en de dag dat u het dorp verlaten heeft nog een andere aanval was, verklaart u "de volgende was in 2013." Ter bevestiging gevraagd of er geen andere aanval was waarbij u in het dorp bleef of terugkeerde naar het dorp, antwoordt u ontkennend.** Uit beschikbare informatie blijkt echter dat het dorp Labado in april 2013 aangevallen werd door overheidstroepen 2 weken nadat SLA/MM het dorp Labado had ingenomen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige kennis heeft over een inname van het dorp Labado door een rebellenbeweging, voor het dorp aangevallen werd door de overheid. Bovendien blijkt uit informatie dat **Labado ook in mei 2011 aangevallen werd** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is niet aannemelijk dat u geen weet heeft over deze gebeurtenissen in het dorp waar u beweerdelijk verbleef van uw geboorte tot 2013 (notities CGVS, p. 5), dan wel 2015 (Verklaring DVZ, vraag 10).

**Het verwondert eveneens dat u niet bij benadering weet hoeveel soldaten van UNAMID er in de basis in uw dorp aanwezig zijn, noch dat u weet van welke Afrikaanse landen deze soldaten zijn (notities CGVS, p. 11).**

**Gelet op het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk dat u in april 2013 in het dorp Labado verbleef toen het dorp aangevallen werd door overheidstroepen, wat uw verplaatsing naar Shaq Alneel in de omstandigheden zoals u deze beschrijft eveneens niet aannemelijk maakt.**

**Aangaande uw verblijf in Shaq Alneel kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.**

U verklaart dat u na uw vertrek uit Labado zo'n 2 jaar in een bos in Shaq Alneel verbleef samen met twee andere mannen (notities CGVS, p. 14), maar dat u het dorp zelf nooit binnenging omdat u van deze twee mannen te horen kreeg dat er geen jobs waren en dat u gewoon voor hen kon koken. Gevraagd of u in deze periode nog iets over Labado vernam, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 17). Gevraagd of u aan iemand nieuws over Labado of de mensen die daar gewoond hebben vroeg, verklaart u nadien niemand van daar ontmoet te hebben. Gevraagd naar de reden dat u niet aan de twee mannen bij wie u verbleef vroeg naar nieuws, verklaart u dat u toen bang was en dat ze het nummer van uw neef (in Niyala) probeerden te vinden wanneer u hen vroeg uw familie te zoeken. Gevraagd waarom u hen geen informatie over uw eigen dorp vroeg, verklaart u dat ze niet teruggingen naar het dorp. Opgemerkt dat deze mannen toch naar Shaq Alneel gingen en daar in contact kwamen met andere personen die nieuws over Labado konden hebben, verklaart u dat ze daar toen gingen werken en u hen niet naar nieuws van het dorp vroeg. U verklaart eveneens dat ze daar (in Shaq Alneel) naar de markt gingen. Nogmaals gevraagd waarom u hen geen informatie vroeg aangezien ze mensen ontmoetten en zo informatie konden bekomen, verklaart u "Hoe dan ook, ik wist dat het dorp verlaten was en dat iedereen wegging." **Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan dat u de kans niet aangrijpt om via de personen waarbij u verblijft informatie te bekomen over uw dorp of andere personen uit uw dorp, om langs deze weg uw familieleden terug te vinden. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verblijf in Shaq Alneel aan.**

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u **bijna 2 jaar in Shaq Alneel verblijft, voor u uw neef in Niyala begint te zoeken** (notities CGVS, p. 17). Gevraagd waarom u daar bijna 2 jaar mee wacht, kan u hier geen uitleg voor geven. Dit is allerm minst aannemelijk, te meer daar u al heel lang wist dat u een neef had in Niyala. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verblijf in Shaq Alneel nog verder aan.

Gevraagd wanneer de oogst de laatste keer mislukte (op de familiale landbouwvelden in Labado), verklaart u dat u toen 23 à 24 jaar oud was (notities CGVS, p. 15). Echter, in april 2013, toen u het dorp Labado verliet en naar Shaq Alneel ging, (notities CGVS, p. 5) was u reeds 22 jaar oud. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw verblijf in Shaq Alneel nog verder aan.

**Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u in Shaq Alneel verbleven heeft.**

U verklaart 2 weken bij uw neef verbleven te hebben (notities CGVS, p. 19). Gevraagd waar u en uw neef zoal over spraken toen u bij hem verbleef, verklaart u dat **jullie spraken over uw familie en dat u ze niet kon vinden**. Gevraagd of jullie over nog andere dingen spraken, antwoordt u ontkennend. **Het is echter niet aannemelijk dat u met uw neef niet gesproken heeft over o.m. uw verblijf in Shaq Alneel. Bovendien verklaart u elders voor het CGVS dat u uw neef gevraagd heeft om een job voor u te zoeken** (notities CGVS, p. 14). Uw verklaringen omtrent wat u zoal met uw neef besproken heeft toen u bij hem verbleef, zijn inconsistent en niet doorleefd. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verblijf te Niyala in de omstandigheden zoals u deze schetst grondig aan.

Het tast eveneens de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Darfur aan dat u voor het CGVS verklaart dat uw **ouders en uw broers en zussen in Kosbeda, Tsjaad zijn** (notities CGVS, p. 23-24). U vernam dit van uw neef toen u in Libië was, in 2015. Voor de DVZ verklaarde u echter dat zowel uw ouders (Verklaring DVZ, vraag 13) als uw broers en zussen in het **vluchtelingenkamp Kalma te Niyala** waren (Verklaring DVZ, vraag 17). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen aangaande de verblijfplaats van uw familieleden, verklaart u dat u op dat moment niet zeker was dat zij in Kosbeda waren (notities CGVS, p. 29). Uw verklaring houdt echter geen steek aangezien u evenmin zeker was dat uw familie zich in Kalma bevond.

U legt zelf geen documenten neer in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, die uw verklaringen aangaande uw identiteit, reisweg of asielmotieven ondersteunen.

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit Labado, dan wel Shaq Alneel, gelegen in de regio Darfur. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Oost-Darfur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.*

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_soedan\\_risico\\_bij\\_terugkeer\\_2.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt daarnaast dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade*

*Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging.*

*Uit deze informatie blijkt wel dat het feit dat iemand afkomstig is uit Darfur mogelijk de interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt, en dat studenten - in het bijzonder Darfuri - als een ernstige bedreiging worden beschouwd. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.*

*Verder blijkt uit deze informatie dat Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfur een ernstig risico op mensenrechtenscheidingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan.*

*In dat opzicht moet er opgemerkt worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u recent afkomstig zou zijn uit Labado, dan wel Shaq Alneel in Oost-Darfur.*

*Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.*

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

### 2. Verzoekschrift en stukken

#### 2.1. Het enig middel bestaat uit de aangevoerde

*"Schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève;*

*Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet;*

*Schending van artikel 3 en 13 EVRM;*

*Schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn;*

*Schending van artikel 48/6 Vreemdelingenwet;*

*Schending van de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen;*

*Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet;*

*Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel".*

*Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:*

*"Aangezien tegenpartij aangeeft dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn woon-en verblijfplaatsen in Oost-Darfur geeft;*

*Dat verzoeker aangeeft dat hij vanaf zijn geboorte tot april 2013 in de wijk Al-Marwa in de stad Labado gewoond heeft;*

*Dat hij nooit gezegd heeft dat hij in de straat Muhajeriya gewoond heeft. Hij heeft aangegeven dat hij dicht bij de straat woonde die leid naar het dorpje Muhajeriya.*

*Dat verzoeker een kaart toevoegt aan zijn dossier waarop hij precies aangeeft waar zijn huis ligt (stuk 3);*

*Aangezien tegenpartij onderstreept dat de familie van verzoeker geen afspraken gemaakt heeft in geval van een aanval op Labado;*

*Dat verzoeker wenst te verduidelijken dat zijn hele familie, tijdens de aanval van 2004, samen heeft kunnen vluchten zodat de familie X ervan uit ging dat ze met elkaar zouden kunnen vluchten als het stadje opnieuw zou worden aangevallen. Er waren dus inderdaad geen "afspraken" gemaakt omdat de familie ervan uit ging dat ze met elkaar zouden kunnen vluchten zoals ze dat al eerder hadden gedaan;*

*Aangezien verzoeker niet betwist dat hij zich de aanvallen van de beweging "SLA/MM op Labado in april 2013 niet kan herinneren;*

*Dat hij niet betwist dat deze aanvallen inderdaad plaats hebben gevonden;*

*Dat hij toch wenst te bevestigen dat hij wel in Labado was in april 2013.*

*Dat verzoeker Labado verlaten heeft nadat het stadje werd aangevallen door de regering;*

*Dat verzoeker wenst te onderstrepen dat het voor hem zeer moeilijk is om te onderscheiden wie Labado heeft aangevallen. Hij heeft trouwens aangegeven dat hij Labado verlaten had toen de stad in april 2013 aangevallen werd door de janjaweed en de overheidstroepen (notities CGVS p. 5-6).*

*Dat het CGVS de feiten uiteen zet alsof er twee duidelijke aanvallen plaats hebben gevonden terwijl Labado door SLA-MM twee weken lang met geweld werd gecontroleerd;*

*Dat men het asielrelaas van mijn cliënt ook moet contextualiseren;*

*Dat de heer X met angst en ontzettend veel stress zijn stadje heeft verlaten; Dat hij vreesde voor zijn leven;*

*Dat deze stress veel gevolgen heeft gehad voor de heer X, met name, geheugenverlies;*

*Dat verzoeker een afspraak heeft met een psychiater (Dr. Elisabeth DUGAS) op 20.01.2021 zodat een arts hierover een mening kan geven;*

*Aangezien tegenpartij onderstreept dat het vreemd is dat verzoeker twee jaar wacht voor hij zijn neef in Niyala begint te zoeken;*

*Dat verzoeker aan post-traumatische-stress leed en nog steeds leidt;*

*Dat hij hopeloos was en overtuigd dat hij zijn familie nooit meer zou zien nu hij ervan overtuigd was dat ze allemaal dood waren;*

*Dat hij zelfmoord wou plegen;*

*Aangezien verzoeker gearresteerd werd door de veiligheidsdiensten;*

*Dat de Home Office in haar rapport dd 2018 onderstreept dat: [...]*

*Dat het zodoende zeer waarschijnlijk dat de heer X, in geval van terugkeer, opnieuw zou worden opgepakt door de Soedanese veiligheidsdiensten;*

*Dat het past hem de vluchtelingenstatus te verlenen;*

*Aangezien de vredesmissie in Darfoer na 13 jaar stopt;*

*Dat het past te herinneren dat mijn cliënt behoort tot de etnie Bergo, een niet Arabische etnie uit de regio Darfoer;*

*Dat tegenpartij zich op COI Focus dd 10.04.2018 baseert om aan te geven dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer onvoldoende is om erkend te worden als vluchteling en dit terwijl op 1.1.2021 de vredesmissie in Darfoer stopt;*

*Dat het laatst nieuws op 4.1.2021 aangaf dat: [...]*

*Dat France24 op 1.1.21 in haar artikel « Soudan : la fin de la mission de l'ONU au Darfour fait craindre des violences », schreef dat: [...]*

*Aangezien in geval van terugkeer verzoeker een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van onmenselijke of vernederende behandeling gelet op de uitbraak van de Corona Virusepidemie.*

*Sinds december 2019 heeft de wereld te kampen met een Corona virus-epidemie.*

*Corona Virus, of Covid-19, is een zeer gevaarlijke en dodelijke ziekte, waarvoor er geen vaccin of specifieke medische behandeling bestaat.*

*De kans op overlijden voor een persoon die besmet is met Covid-19 is groot.*

*Volgens de World health organization, zijn er op 17.5.2020 al meer dan 307.395 mensen gestorven aan Covid-19 (WHO, 17.5.2020, <https://covid19.who.int/>).*

*De WHO geeft aan dat men de volgende maatregelen moet nemen om de kans op infectie te verlagen : [...]*

*Dat het onmogelijk is om deze maatregelen na te leven in Soedan ;*

*Aangezien dat FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking op 17.5.20 aangaf dat: [...]*

*De reisadviezen worden gegeven aan iedereen, niet alleen aan Belgen. Onderdanen van Soedan lopen evenveel risico op besmetting als anderen.*



*Terugkeer naar een land waar de epidemie zich met grote snelheid verspreid, en hele gemeenschappen uitroeit, waar dus het leven van alle burgers in gevaar is, is een onmenselijke en vernederende behandeling.*

*De situatie is zeer ernstig en reizen naar de getroffen landen wordt ten stelligste afgeraden.*

*Het reisadvies geldt niet alleen vanwege een verhoogd risico op besmetting, maar omdat de veiligheidssituatie voor de reiziger in het geding kan zijn. Hierbij kunt u denken aan: toegenomen sociale onrust, binnenlandse reisbeperkingen, gesloten grensovergangen, geannuleerde vluchten en mogelijk geen of een zeer beperkte toegang tot medische zorg.*

*Niet alleen de besmette mensen lopen risico door de epidemie. Ook andere burgers lopen gevaar, omwille van de economische ontwrichting die de ziekte met zich meebrengt in de getroffen gebieden.*

*De economie in de getroffen landen is totaal ontwricht door de epidemie. In de getroffen landen dreigt een voedselcrisis, nu de mobiliteit ernstig beperkt is. Bovendien is alle medische zorg in beslag genomen door de Corona-patiënten, met als gevolg dat mensen sterven van ziektes die verzorgd hadden kunnen worden.*

*Gelet op de huidige Corona virus-epidemie die woedt meent verzoekende partij dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend omdat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet gelet op het hoog risico besmet te geraken door het Corona-virus, het gebrek aan medische behandeling ervan en het hoge overlijdens risico.*

*Het risico om besmet te raken met Corona is ernstig en actueel.*

*Het risico dient uiteraard niet 100% zeker te zijn. Verzoekende partij verwijst naar het arrest Salah Seekh, van het EHRM, waarin wordt gesteld dat "on the basis of the applicant's account and the information about the situation in the 'relatively unsafe' areas of Somalia for members of the Ashraf minority, it is foreseeable that upon his return the applicant will be exposed to treatment in breach of Article 3."*

*Levensbedreigende epidemie als grond voor subsidiaire bescherming*

*Subsidiaire bescherming is de bescherming die subsidiair aan de vluchtelingenstatus kan gegeven worden aan wie het risico loopt op ernstige schade in het land van herkomst.*

*Volgens artikel 2, sub e, van de kwalificatierichtlijn wordt verstaan onder: [...]*

*Het risico op ernstige schade, met name besmetting met Covid-19, staat buiten kijf. Dit blijkt uit hetgeen hierboven reeds is aangehaald.*

*Dit risico op ernstige schade geeft recht op subsidiaire bescherming.*

*Verzoeker verwijst naar het arrest Eljafaji t. Nederland,<sup>5</sup> waarin met betrekking tot de subsidiaire bescherming wordt gesteld:*

*Het in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht maakt deel uit van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd.*

*Een ruime interpretatie van de criteria voor het verkrijgen van subsidiaire bescherming is noodzakelijk, om de bescherming die het EVRM biedt, te kunnen garanderen.*

*Ernstige schade omwille van een dodelijke epidemie kan dan ook geenszins uitgesloten worden van het recht op subsidiaire bescherming.*

*Iedere andere keuze zou een ongerechtvaardigde discriminatie tussen asielaanvragers invoeren met betrekking tot de bescherming waarvoor zij in aanmerking zouden komen. Dit zou als absurd resultaat hebben dat wie schade te lijden heeft veroorzaakt door oorlog en geweld wel, maar wie schade te lijden heeft van een dodelijke epidemie geen bescherming kan krijgen.*

*Aangezien subsidiaire bescherming juist in het leven geroepen is om te beschermen tegen willekeurig geweld en niet discriminatoire ernstige schade, is het niet logisch om hier opnieuw een "persoon", deze keer de actor en niet het slachtoffer, aan te willen toevoegen.*

*Dit zorgt ervoor dat er een nieuwe 'protection gap' wordt gecreëerd, waardoor mensen die wel ernstige schade te vrezen hebben en omwille van het verbod op refoulement niet uitgewezen kunnen worden, toch geen bescherming kunnen krijgen.*

*De bescherming zou met andere woorden afhangen van de vraag of de persoon al dan niet wordt bedreigd door een persoon of groep, maar niet zou afhangen van de mate waarin hij of zij risico loopt op ernstige schade.*

*Dit zou erop neerkomen te stellen dat de subsidiaire beschermingsstatus alleen strekt tot bescherming van personen die ernstige schade te lijden hebben veroorzaakt door personen, maar niet de*



bescherming tot doel heeft van andere slachtoffers van vergelijkbare, zelfs nog ergere, schade, indien de veroorzaker ervan geen persoon zou zijn.

Er bestaat een discriminatie, tussen mensen die bij terugkeer naar hun land van herkomst een ernstige vrees voor onmenselijke behandeling hebben, tussen de groep die 'iemand' vreest, en de mensen die evenzeer de vrees hebben voor onmenselijke behandeling etc maar waarvan het risico wordt veroorzaakt door een dodelijke epidemie.

Deze interpretatie is dus niet verzoenbaar met de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet, en het artikel 14 juncto 2 en 3 EVRM, omdat zij de bescherming die geboden wordt aan wie vreest voor een vernederende of onmenselijke behandeling of zijn leven in een ander land anders behandeld wordt, afhankelijk van wie deze vrees veroorzaakt.

Er bestaat een lacune in het Belgisch recht voor mensen die vrezen voor hun leven en fysieke integriteit in een derde land, maar wiens vrees wordt veroorzaakt door een niet fysieke persoon, maar zoals in casu door een ernstige en levensbedreigende epidemie.

Het Grondwettelijk Hof stelt: [...]

Het CGVS dient dus een grondwetsconforme en dus niet discriminatoire interpretatie te geven van het recht op subsidiaire bescherming, en kan dus geen rekening houden met de uitsluiting van bescherming aan mensen die te vrezen hebben voor onmenselijke behandeling niet veroorzaakt door een persoon.

Een discriminatie is het bestaan van een verschillende behandeling (het recht krijgen op bescherming versus geen recht op bescherming) zonder dat daarvoor een objectieve en redelijke rechvaardiging is.

Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de Mens: [...]

Verskillende groepen vreemdelingen op een andere manier behandelen, kan maar indien het verschil in behandeling gerechtvaardigd wordt op een objectieve en redelijke manier. Bovendien moet de verschillende behandeling een legitiem doel dienen en onderworpen worden aan een proportionaliteitstoets.

In casu is de discriminatie tussen de vervolgte door een staat/persoon en degene bedreigd door een ernstige en dodelijke epidemie, niet gerechtvaardigd op objectieve en redelijke wijze.

Ook de proportionaliteitstoets toont de onredelijkheid van de situatie aan. De ene krijgt een verblijfsvergunning. De tweede dient terug te keren naar het land waar hij of zij voor leven en fysieke integriteit vreest.

Het is niet duidelijk met welk doel deze discriminatie bestaat, laat staan dat dit doel legitiem zou zijn.

Verbod op refoulement bij risico op schending van artikel 3 EVRM

Het verbod op refoulement is de hoeksteen van het internationaal vluchtelingenrecht.

Artikel 3 EVRM verbiedt foltering en vernederende of onmenselijke behandeling. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft dit artikel geïnterpreteerd als een bevestiging van het non-refoulement-beginsel, dat bepaalt dat wie risico loopt op schending artikel 3 EVRM in het land van herkomst, niet teruggestuurd kan worden.<sup>6</sup> In de zaak Mamutkulov e.a. tegen Turkije bijvoorbeeld, stelt het Hof dat de uitwijzing van vreemdelingen naar landen waar er een reëel risico is op een onmenselijke of vernederende behandeling strijdig is met artikel 3.7 In het Soeringarrest van 7 juli 1989 zegt het Hof dat het nagaan of er gevaar voor onmenselijke behandeling zal zijn in het land waarnaar men uitwijst steeds moet gebeuren en niet slechts bij uitzonderlijke omstandigheden.

Het artikel 3 EVRM biedt een absolute bescherming tegen een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook als die onmenselijke of vernederende behandeling erin zou bestaan om gedwongen te worden blootgesteld aan een grote kans op besmetting met een dodelijke ziekte.

Om het non-refoulementbeginsel te kunnen naleven is een grondig onderzoek nodig van elke zaak.

In casu dient vastgesteld te worden dat terugkeer naar Soedan, verzoekende partij zal blootstellen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM, omdat hij een groot risico loopt om besmet te raken met het Corona virus.

De epidemie is lang van onder controle en roeit op dit moment hele gemeenschappen uit.

Het niet toekennen van bescherming aan onderdanen van Soedan zolang de epidemie woedt, is in strijd met artikel 78 van het Handvest van de Europese Unie.

Dit artikel bepaalt: [...]

Het UNHCR stelt: [...]

Gelet op de schending van artikel 3 EVRM, waartegen België bescherming dient te bieden, dient aan verzoeker ten minste de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend."

2.2. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift:

"3. Kart van Labado

4. Attest Psychiater"

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer. Deze nota bevat een attest van psychiater Dugas van 3 april 2021 inzake PTSD bij verzoeker.

### Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele

omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

7. Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake de situatie in Darfur en de vredesmissie aldaar. Verzoeker verwijst tevens uitgebreid naar de implicaties van de Coronavirusepidemie.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dit risico reëel is. De vrees en het risico dienen immers ook steeds te worden getoetst aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband deze vrees *in concreto* aannemelijk te maken.

Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

De bijgevoegde kaart van de omgeving van Labado en de situering van zijn huis, de ontkenning dat hij in de straat Muhajeriya woonde, de bevestiging van zijn verblijf in Labado in april 2013 en de stelling dat Labado twee weken door SLA-MM werd gecontroleerd, kan niet aangenomen worden als nuttige weerlegging van de omstandige motivering waaruit blijkt:

- verzoeker heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd over zijn verblijfplaatsen in Darfur omdat (i) hij bij de DVZ verklaarde dat hij van zijn geboorte tot 10 oktober 2015 in het dorp Labado verbleef en woonde in de buurt (of wijk) Al Zuhur terwijl hij bij het CGVS stelde dat hij Labado in april 2013 verlaten heeft toen zijn dorp door de Janjaweed en overheidstroepen aangevallen werd, (ii) hij inconsistente verklaringen aflegde inzake de wijk in Labado waar hij zou hebben gewoond;
- de doorleefdheid van zijn verklaringen wordt aangetast omdat verzoeker en zijn familie een aanval op het dorp verwachtten maar verzoeker (die toen 22 jaar oud was) en zijn familie hebben geen afspraken gemaakt in geval van een aanval op het dorp;
- uit verzoekers verklaringen blijkt geen nuttige kennis over een inname van het dorp Labado door een rebellenbeweging alvorens het dorp in april 2013 aangevallen werd door de overheid;
- verzoeker weet niet dat Labado ook in mei 2011 aangevallen werd;
- verzoeker weet niet bij benadering hoeveel soldaten van UNAMID er in de basis in zijn dorp aanwezig zijn, noch weet hij uit welke Afrikaanse landen deze soldaten komen;
- inzake het verblijf in Shaq Alneel blijkt dat (i) hij aldaar de kans niet aangreep om via de personen bij wie hij verbleef informatie te bekomen over Labado of andere personen uit zijn dorp om langs deze weg zijn familieleden terug te vinden, (ii) hij bijna 2 jaar in Shaq Alneel verblijft alvorens zijn neef in Niyala te zoeken, hetgeen niet aannemelijk is;
- verzoeker verklaart op het CGVS dat zijn ouders, broers en zussen in Kosbeda, Tsjaad zijn terwijl hij bij de DVZ verklaarde dat zijn ouders, broers en zussen in het vluchtelingenkamp Kalma te Niyala waren;
- er kan op basis van de voorhanden zijnde landeninformatie niet gesteld worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging.

De voorstaande elementen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad bijgetreden.

De door verzoeker bijgebrachte informatie vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

8. De (niet gestaafde) verwijzing naar geheugenproblemen is niet dienstig inzake de voorstaande vaststellingen aangezien het elementen betreffen uit zijn directe leefomgeving waarvan aangenomen kan worden dat ze in het geheugen zijn gegrift.

Het bijgebrachte attest van dokter Dugas van 4 januari 2021 bevat evenmin enig concreet gegeven waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker zijn verklaringen aangaande zijn woonplaatsen en belevenissen niet op volwaardige wijze zou kunnen brengen.

Het attest van psychiater Dugas van 3 april 2021 maakt melding van PTSD ingevolge dewelke verzoeker problemen heeft met het geheugen en een depressie. In de mate dat aangenomen kan worden dat verzoeker symptomen vertoont van PTSD dient te worden vastgesteld dat deze symptomen zijn manifeste onwetendheden en inconsistente verklaringen niet kunnen verklaren. De beschreven symptomen leiden niet tot een volledig verlies van het geheugen en de cognitieve vaardigheden in die mate dat ze verzoekers inconsistente verklaringen inzake zijn voorgehouden herkomst en familie kunnen verschonen.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar de gevolgen van de Covid 19 pandemie.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

In de mate dat verzoeker verwijst naar de Covid 19 pandemie dient te worden verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014, *M'Bodj*, nr. C-542/13, nr. 35 - 36) waarin wordt gesteld:

*"In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst.*

*Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen." (de Raad onderlijnt)*

Te dezen blijkt dat verzoeker niet concreet kan maken dat derden gedragingen (zullen) stellen die ertoe leiden dat hem opzettelijk medische zorg zou worden geweigerd ingeval van een besmetting ingevolge de Covid 19- pandemie.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS